

۲۰۱۷/۱۱/۲۱

ملالی موسی نظام

بلاخره اقدامی برای امحای مواد مخدره در افغانستان صورت گرفت کارخانه های تولید مواد مخدر - منبع مالی طالبان در هلمند تخریب گردیدند

دولت افغانستان و مطبوعات گوناگون منحيث يك خبر نهايت مهم امروز اعلام داشتند كه با همكاري قواي مشترك افغان و ناتو در ولايت پر آشوب هلمند كه قسمتي از آن در كنترول طالبان قرار دارد، با حملات طيارات بم افگن مراكز توليد مواد مخدره در ۸ قسمت تخریب و ازبين برده شد.

چنين يك خبر و در حقيقت مژده به ملت ناتوان افغانستان كه نه تنها از عدم وجود امنيت، قدرتمندی گروه های مخالف دولت و آشوب گران بی صلاحیتی كه حیات مردم را با توليد خطرات گوناگون در سر تا سر افغانستان به مرگ و مصائب گوناگون سر دچار ساخته اند، به يقين كه مورد استقبال همه اقشار مردم رنجور و مظلوم وطن واقع می گردد.

گرچه آغاز توليد منابع مواد مخدره و كشت كوكنار در افغانستان به منظور استفاده مالی از همان عصر حكومت ناكام خون و آتش برهان الدين رباني و مخصوصاً به فعاليت شوراي نظار در قسمت هایی از افغانستان مروج گردید، در حالیکه قبل از سقوط افغانستان با تعميل کودتای منحوس ثور، به اساس تعامل و شرائط بين المللی

برای زرع خشخاش، چنین روشی در کشور مجاز نبود که مزارع کوکنار بصورت علنی از جانب مالک و دهقان بوجود آید.

البته با ظهور طالبان و فرار اولیای حکومت ربانی و مسعود بدون دفاع و مقاومت و پناه‌گیری به شمال و کولاب تاجکستان، زرع کوکنار منحصراً یک منبع عایداتی، از جانب طالبان منع گردیده و میزان آن به صفر رسید؛ چنانچه مطبوعات بین‌المللی هم چنین راپوری را تأیید نمودند. ولی به تدریج این گروه به اهمیت تجارت مواد مخدره منحصراً یک منبع مالی، تغییر نظر داده و افغانستان را دوباره به زراعت کوکنار به عوض دیگر حاصلات زراعتی سوق دادند. این روش که سر تا سر مملکت را به مزارع خشخاش حتی بعد از سقوط طالبان و موجودیت قوای بین‌المللی، مبدل نمود برای زرع، تولید و حفظ مراقبت از کشتزارهای آن مافیای جهانی مواد مخدره را دخیل چنین تجارت پر منفعت جهانی ساخت که با گذشت سال‌ها میزان تولید و فیصدی بالای آن قوس صعودی را پیموده و بیشتر و بیشتر گردیده می‌رود.

درین جای شکی نیست که قوای بین‌المللی ای که به اشتراک در حدود ۴۰ مملکت و سرازیر نمودن میلیارد‌ها دالر مردمان آن سرزمین‌ها، بعد از سال ۲۰۰۱ در افغانستان سرازیر گردیدند، از همان آغاز که کنترل و امحای آن سهل بود، هیچ اقدام جدی برای منع و پیشرفت زرع و تولید مواد مخدر به عمل نیاوردند. از باور به دور است که رشته‌های وابسته به چنین معامله کثیف و مخربی که صحت‌مندی و جان‌ملیون‌ها را در جهان به خطر مواجه می‌سازد، به بلندترین مقامات دولتی و مؤسسات بزرگ در ممالک مختلفه جهان گره خورده و می‌پیوندد و حمایت آنهاست که فیصدی تولید چنین زهر خطرناکی را در افغانستان متصل بالا میبرد.

البته درین تجارت کثیفی که قسمت زیاد آن برای معتاد ساختن جوامع مترقی غربی و یا فقیر مثل افغانستان به کار می‌رود، ممالک همسایه افغانستان برای انتقال و حمایت از آن مستقیماً دست داشته و از آن سود می‌برند؛ بدون شک فراهم نمودن دایمی انتقال مواد مخدره به بیرون از منطقه ایجاب کار، مسئولیت و فعالیت دایمی مقامات دولتی و انفرادی این ممالک را به حمایت از مافیای بین‌المللی دارد، چنین حالتی است در افغانستان و گرنه به هزاران تن ازین مواد مخرب چگونه تولید و جا به جا شده و کاروان آن تا اقصی نقاط دنیا رهبری و تسلیم می‌گردد.

متأسفانه تعداد معتادان افغان هم روز افزون گردیده و مشکل اجتماعی جدیدی را خلق نموده است که با شرائط ناهنجار در جامعه، تداوی و راه فرار از آن چندان موجود نمی‌باشد. در وطن ما دردا که حالات فقر، بیکاری، امراض و دگرگونی‌های روحی و روانی، زن و مرد را به جانب استعمال مواد مخدر می‌کشاند که شاید در شرائط کنونی تعداد آن بینوایان به ۵۰۰ هزار بالغ گردد. البته دهقانی که با فامیل برای کشت کوکنار استخدام گردیده و عاید بخور و نمیری را به مشکلات زیاد بدست می‌آورد هم با کار مداوم و روزگار سیاه، نه تنها خود بلکه با خانواده و اطفال معتاد می‌گردد.

راپورهای جامعه افغانی در مورد معتادین که بیشتر جوانان را در بر می‌گیرد، بسیار تکان‌دهنده و دردناک است و ولایاتی چون هرات و کابل را بیشتر در معرض دید از جانب مطبوعات قرار میدهد، دیده می‌شود که تعدادی هم از نومیدی به خودکشی دست می‌زنند.

در مورد اقدام بمباردمان های قوای خارجی و افغان بر مواضع فابریکات مواد مخدره در افغانستان، باید تصریح نمود که این تشکیلات از همان آغاز ورود قوای بین المللی به تدریج ایجاد گردیده و رو به انکشاف بودند؛ در سرحد شرقی به نام «فابریکو» تعداد زیادی تعمیر و فعال گردید که صرف یکبار قسمتی از آن در همان اوایل تخریب شد و بعد فراموش گردید. البته همان طور که از موجودیت و پناه گاه های امن تروریست ها در پاکستان امریکا و جامعه جهانی همیشه مطلع میباشند و از مصرف برعکس بودجه محو تروریسم برای پاکستان در منطقه برای تقویت آن خراب کاران که جامعه افغانی را به خون و آتش کشیده اند، کاملاً و همیشه باخبر بوده اند، در مسامحه از تخریب کشت زار های کوکنار و مراکز تولید مواد مخدره هم سهم همیشگی داشته اند. بار ها در اخبار تلویزیون ها دسته ای از عساکر افغان را دیده باشیم که با ضعف و ناتوانی ذریعه چوب های درازی کشتزار های کوکنار را چپ و راست گویا میزنند!» و رد می شوند، همین.

فعلاً پالیسی جدید امریکا به هدایت رئیس جمهور «دونالد ترامپ» متوجه آنچه را پاکستان درین سال ها پیش گرفته گردیده است و گویا ستراتیژی جدیدی را برای تغییراتی در جنوب آسیا روی دست دارد که آغاز تخریب مراکز تولید مواد مخدر در افغانستان هم شاید جزئی از آن می باشد. البته اگر این عملیه مفید که قطع قسمت بزرگ عواید جنگ های طالبان در آن مضمحل است، دوام یافته و به مناطق دیگر کشور ما عملی و تطبیق گردد و به زودی با تغییر بازی های سیاسی متوقف نگردد.

اخبار منتشره افغانستان بعد از نشر خبر بمباردمان مراکز تولید مواد مخدر در هلمند، از آن استقبال نمودند که بر قسمتی از آنها در شهر کابل روشنی می اندازیم:

روزنامه های چاپ امروز کابل در بیشتری مطالب و تبصره های خود به تخریب برخی از کارخانه های تولید مواد مخدر در ولایت هلمند پرداخته اند.

• سرخط

روزنامه سرخط در سرمقاله اش نوشته است که حکومت افغانستان اعلان کرد که نیروهای افغان به حمایت نیروهای ناتو عملیات کردند و هشت کارخانه تولید مواد مخدر را از بین بردند.

سرمقاله نویسی می گوید که حکومت افغانستان تأکید کرده که پس از این برای تخریب کارخانه‌های تولید مواد مخدر عملیات همچنان ادامه خواهد داشت.

سرمقاله نویسی گفته است که حکومت به سوی بلا در حرکت است و اگر بترسد و عقب‌گرد داشته باشد عملکرد مافیای مواد مخدر جدی‌تر خواهد بود.

روزنامه نوشته است که طالبان مسلح و گروه‌های تروریستی بدون شک از عواید مواد مخدر استفاده می‌کنند، اما روزنامه برخی مقامات دولتی را نیز مافیای مواد مخدر خوانده، اما سرمقاله نویسی از کدام مقام دولتی نام نبرده است.

• هیواد

روزنامه دولتی هیواد در این زمینه به اعلامیه ارگ ریاست جمهوری پرداخته که در آن آمده است طالبان مسلح و گروه‌های تروریستی از پول مواد مخدر بسیار استفاده می‌کنند.

روزنامه به نقل از اعلامیه نوشته است که ادامه جنگ به نفع حلقاتی است که از مواد مخدر عاید دارند و گروه‌های تروریستی بخشی از مصارف شان را از مواد مخدر تمویل می‌کنند.

روزنامه نوشته است، حکومت افغانستان تأکید کرده که کارخانه‌های پروسس مواد مخدر با جدیت هدف قرار می‌گیرد و در این زمینه تدابیر نیز روی دست گرفته شده است.

روزنامه می‌گوید که حکومت افغانستان تأمین صلح و ثبات در این کشور را وابسته با مبارزه جدی با مواد مخدر دانسته است.

• آرمان ملی

روزنامه آرمان ملی سخنان معین وزارت مبارزه با مواد مخدر را مورد انتقاد قرار داده که گفته است، موضوع اعتیاد دو نیم میلیون تن به مواد مخدر در افغانستان خیالی است.

نویسنده مطلب این سخنان را عجیب خوانده و نوشته است که باید به این معین جایزه جهانی داده شود، اما نگفته که کدام معین این چنین اظهاراتی داشته است.

نویسنده مطلب نوشته است که یکی از معینان وزارت مبارزه با مواد مخدر این سخنان را در مصاحبه با یکی از رسانه‌ها بیان داشته و گفته است که در ارائه ارقام معتادین مواد مخدر در افغانستان مبالغه صورت گرفته است.

نویسنده مطلب به نقل از این معین وزارت مبارزه علیه مواد مخدر نوشته است که تنها حدود ۵۰۰ هزار تن در این کشور معتاد به مواد مخدر می‌باشند.

منبع خبر:

نظر نویسنده، صدای امریکا، میدیای داخلی و بی بی سی.

پایان